

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/57/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823200621
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3823200621.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/X, D., proti žalovanému: E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, B. H., o zaplatenie 1.311,89 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 20. apríla 2023, č.k. 9C/5/2023-17, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobkyni **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie odmietol odpor žalovaného proti platobnému rozkazu zo dňa 14.3.2023, č.k. 9C/5/2023-12.
2. Súd prvej inštancie na návrh žalobkyne vydal dňa 14.3.2023 platobný rozkaz, ktorým uložil žalovanému povinnosť, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil žalobkyni sumu 1.311,89 eur s príslušenstvom a trovy konania, alebo aby v tej istej lehote podal odpor s odôvodnením vo veci samej. Žalovanému bol platobný rozkaz doručený do vlastných rúk dňa 22.3.2023.
3. Žalovaný podal osobne na súde prvej inštancie dňa 27.3.2023 podanie označené ako „Odpor proti platobnému rozkazu Okresného súdu Prievidza č. 9C/5/2023-12 zo dňa 14.3.2023“. Odpor bol súdu doručený v zákonnej lehote. V podanom odpore žalovaný uviedol, že nesúhlasí s vydaným platobným rozkazom, pretože bolo nezákonne siahnuté na peniaze žalobkyne. Súdne rozhodnutie je nespravodlivé, nezákonné, bola porušená Ústava SR, ktorá zakazuje odňať vlastníctvo bez náhrady, a preto nemala byť ani žalobkyňa zaviazaná k náhrade trov. Žalobkyňa mala trvať na trestnom oznámení, lebo primátor I. zavádzal súd, tento rozhodol na základe klamstva, lebo cestu postavil nanovo v roku 1988 ako zariadenie staveniska a v roku 1994 ju potom preasfaltovali, cestu na J. D. H. zastavali cestou I/50, cestu III. triedy - pôvodnú zrušili a novú cestu dalo K. I. zapísať na pôvodnú cestu a pôvodnú výmeru pozemku pod cestou im odpísali z vlastníctva. Ide teda o podvod a žalovaný nebude platiť za podvody, ktoré ho poškodili a poškodili aj žalobkyňu, no tá sa nevydržala brániť.
4. Súd prvej inštancie mal za to, že odpor podaný žalovaným je bez vecného a zrozumiteľného odôvodnenia. Žalovaný sa obmedzil len na tvrdenie, že s doručeným platobným rozkazom nesúhlasí. Na svoju obranu však neuviedol žiadne skutočnosti spochybňujúce žalobkyňou uplatnený nárok. Svoj nesúhlas s vydaným platobným rozkazom oprel len o skutočnosti tvrdené v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 12C/152/2014, a to tie, že súd v uvedenom konaní rozhodol nezákonne na základe neprávnych úkonov K. I.. Súd prvej inštancie uviedol, že ak nesúhlasil s rozhodnutím vo veci samej v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 12C/152/2014, mal žalovaný využiť všetky zákonné prostriedky procesnej obrany v tomto konaní. V terajšom konaní súd rozhodoval už na základe zákonne vedeného exekučného konania a žalovaný žiadnym spôsobom nespochybňuje ani nenamieta dôvodnosť ani výšku platobným rozkazom jemu uloženej povinnosti.

5. Preto súd prvej inštancie odmietol odpor žalovaného, nakoľko mal za to, že je bez vecného odôvodnenia [§ 267 ods. 2 písm. c) CSP].

6. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný.

7. S odmietnutím odporu sa žalovaný nestotožnil. Uviedol, že z odporu vyplýva, že neuznáva svoju povinnosť zaplatiť nárok požadovaný žalobkyňou. Je nepodstatné, či sa javí byť nárok žalobkyne dôvodným, alebo nie. V odpore jasne uviedol, že nič nedlhuje. Žalobkyňa ho vôbec neupovedomila, že sa proti nej vedie exekúcia aj za údajný nárok voči nej, žalobkyňa ho pripravila o možnosť podať akékoľvek námietky proti exekúcii. Neuznáva tak tvrdenie žalobkyne, že jej dlhuje žalovanú sumu, a preto sa jej tvrdenie považuje za nepreukázané. Preto žalovaný žiadal zrušiť napadnuté uznesenie, nariadiť vo veci pojednávanie a žalobu zamietnuť.

8. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

9. Podľa § 265 ods. 1 CSP ak je možné vo veci samej alebo o jej časti rozhodnúť na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov, možno o žalobe rozhodnúť bez vyjadrenia žalovaného a bez nariadenia pojednávania aj platobným rozkazom, v ktorom sa žalovanému uloží, aby do 15 dní od doručenia zaplatil uplatnenú peňažnú pohľadávku alebo jej časť a nahradil trovy konania, alebo aby v tej istej lehote podal odpor. Výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie.

10. Podľa § 267 ods. 1 CSP odpor proti platobnému rozkazu sa musí vecne odôvodniť. Ustanovenie § 129 sa pri nedostatku vecného odôvodnenia nepoužije. V odôvodnení žalovaný opíše rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku. K odporu pripojí listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. O tom musí byť žalovaný v platobnom rozkaze poučený.

11. Podľa § 267 ods. 2 písm. c) CSP súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný bez vecného odôvodnenia; o tomto následku musí byť žalovaný poučený v platobnom rozkaze.

12. Z citovaného § 267 ods. 1 CSP vyplýva povinnosť vecného odôvodnenia, ktorú treba vykladať ako odôvodnenie riadne, teda vecne odôvodnený odpor znamená odpor podaný s odôvodnením vo veci samej, so splnením si povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti. Dodaním adjektíva „vecne“ do zákonného ustanovenia sa sprísňuje režim odporu voči platobnému rozkazu. Zmyslom odporu je kvalifikovaná obrana žalovaného, ktorú musí v odpore vymedziť, čím umožní súdu ďalší procesný postup. Preto musí žalovaný v odôvodnení odporu uviesť konkrétne vecné tvrdenie, ktoré spochybňuje opodstatnenosť priznanej pohľadávky, a uviesť také relevantné skutočnosti a také dôkazné návrhy, aby na nich mohol súd založiť svoj procesný postup a stratégiu pri nariadenom pojednávaní. To splní žalovaný tým, že opíše rozhodujúce skutočnosti tak, že nimi zareaguje na žalobou uplatnený nárok, a tak ho vecne spochybní (teda čo do dôvodu, prípadne aj výšky). Nemusí byť však toto vecné odôvodnenie podrobné, postačuje predstavenie takých tvrdení, z ktorých možno vyvodiť základnú linku obrany voči platobným rozkazom priznanej peňažnej sume. Tým umožní súdu určiť spornosť skutkových tvrdení, ktoré bude nutné vyjasniť dokazovaním.

13. Odvolací súd sa preskúmaní veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, keď odmietol odpor žalovaného z dôvodu, že neobsahuje vecné odôvodnenie. Žalovaný v podanom odpore namieta skutočnosti týkajúce sa konania vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 12C/152/2014. Odpor sa však priamo netýka dôvodnosti ani výšky platobným rozkazom priznanej peňažnej sumy žalobkyňi. Pritom strohé tvrdenia žalovaného „že nič žalobkyňi nedlhuje“, prípadne „nemám ja žalobkyňi čo platiť“ samé osebe nepredstavujú vecné odôvodnenie odporu, nakoľko na vecné odôvodnenie odporu je potrebné uviesť konkrétne skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, prečo má za to, že nič nie je žalobkyňi dlžný. Odporom preto žalovaný vecne nespochybnil nárok, ktorý voči nemu žalobkyňa uplatnila.

14. Preto súdu súd prvej inštancie postupoval správne, keď odpor podaný žalovaným odmietol ako odpor podaný bez vecného odôvodnenia podľa § 267 ods. 2 písm. c) CSP odmietol. Odvolací súd tak napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **nie je prípustné**.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).